

„הרופאים הם מלאכים!“ צועק בהתרגשות דודו של גיל שמש בן ה־8 שרופאי־תורן בודד־ניתח את מוחו במשך 20 שעות ביום השיא של השביתה

קטנים כביכול, שיכולים להיות מכריעים לגבי עתידו של החולה. הנזק לחולים הוא ללא ספק רציני. זה עניין של שעות עד שהקטסטרופה תיקרה. „לצערי, אין היום עוד קדושים. אני עובר כל יום במשך 12 שעות לפחות, ואחות במחלקה שלי מקבלת משכורת גדולה משלי. אני מקבל כמנהל־מחלקה 30 אלף שקל בחודש. מה שהכי גרוע הוא שהציבור שותק. כשהיתה שביתה אל־על — איך הם צעקו! אז הרי כל אחד יכול היה להחליף את החברה השוכנת בחברת־תעופה אחרת. אבל מי יחליף את הרופאים“

מאבק לפרנסה הוגנת

בקומה השישית, קומת הניתוחים שוכנים רק כמה חולים. כיום הראשון נערכו חמישה ניתוחים בלבד, במקום עשרות שהיו מתוכננים. בין המעטים שנתוחו היה ילד בן 8, גיל שמש, שעבר ניתוח מוח מסוכן, שנמשך 12 שעות, אחרי שסבל משטף־דם במוח. את הניתוח ערך פרופסור אלברט ברטל (בכמורה), מנהל המחלקה הנוירוכירורגית.

„אני בעל הדרגה הגבוהה ביותר האפשרית ברפואה. אני רופא מאז 1949. במשך 13 שנים עברתי בבית־חולים בילינסון, ואחרי־כך הקמתי כאן את המחלקה. „המוראל של כל הרופאים בשפל. אנשים נלחמים פה לפרנסה הוגנת. אנחנו משועבדים לרפואה. אם אנחנו לא עובדים, אנחנו גועים מרעב. „שרהאוצר ככלל לא יודע על מה הוא מרבה. הוא הביא כדוגמה כמה חריגים. עד לתלוש המשכורת האחרון שלי, משכורת־היסוד שלי היתה 16800 שקל. לזה הוסיפו חק ועוד תוספות, ולפני המס קיבלתי 26 אלף שקל. זה התלוש שלי, לפני המס.“

בכיתה־החולים שסיפר: „מזה שלושה חודשים אני מקבל 30% ממשכורת, כ־10 אלפים שקל בחודש. אני רופא בכיר, מנהל־מחלקה.“

„הבוקר, ב־5.30, לפני שבאתי לעבודה, הגשתי את כתב־ההתפטרות שלי. לכן אין לי שום מעביד ושום צור־יתוק אינו חל עלי. לפי מה שנמסר לי, אני חייב לשבת כאן 48 שעות בלי שום מחליף. אבל אני בהחלט שלם עם השביתה.“

„ההופעות של ארידור בטלוויזיה מוציאות אותי מדעתי. מאיפה הוא לוקח את המיספרים שלו!“

„אין ספק שהשביתה הזאת היא פצצת־זמן, והשעון מתקתק. מה שאנחנו עושים בחדר־מיון זה רק כינוי שריפות, בצורה הדרסטית ביותר. אך לא ניתן בשום אופן לשים לב לפרטים יורם לביא. מנהל מחלקה פנימית ט'

נגרנו! המיטרה הודיעה שהקימו מטה מיוחד למיקרה של התפרעות כבתי־חולים. אבל ההתפרעות היחידה ששבר את היר, והודיע שביתה־חולים לרעתו הוא כיתה־זונות. אבל מיד אחר־כך הוא התנצל.“

„מעולם לא ראיתי שקט כזה בחדר־מיון של בית־חולים. אבל כל זה כליכך כואב. אתה רואה מיפעל שנהרס. גם אחרי שהסיכסוך יסתיים יהיו לזה תופעות לוואי, שעליהן ישלמו עוד הרבה זמן. בבית־החולים היו מתוכננים להיום 25 ניתוחים ונעשו רק כמה מהם. איך אפשר לנהל בית־חולים שיש בו 320 רופאים ועובדים רק 237“

את חדר־המיון מנהל הרופא הפנימי יורם לביא. מנהל מחלקה פנימית ט'

הרופאים פנו לציבור בבקשה לפנות לבית־החולים רק במיקרים של התקף־לב ותאונות, פנו לבית־חולים איכילוב פחות מחצי מהמיספר הרגיל של הפונים. 80% מהפונים היו מיקרי לב. נהגי האמבולנסים סיפרו שביום רגיל הם מביאים 15 עד 30 חולים. ביום הראשון הם הביאו 5 מיקרים בלבד.“

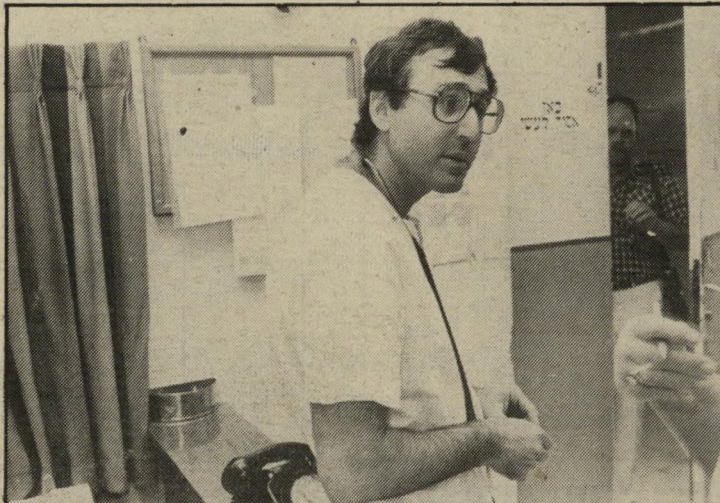
פצצת־זמן מתקתקת

לאן נעלמו החולים? מסביר הר"ר דן מיכאלי, מנהל בית־החולים איכילוב: „למגדלי מוכרספרים היה סיפור על סוס שנעליו הרגיל אותו לאכול פחות ופחות. בסוף, כמובן, הסוס מת. מסתבר שבכל שלב של השביתה באים פחות חולים. ואיזו הסתה יש

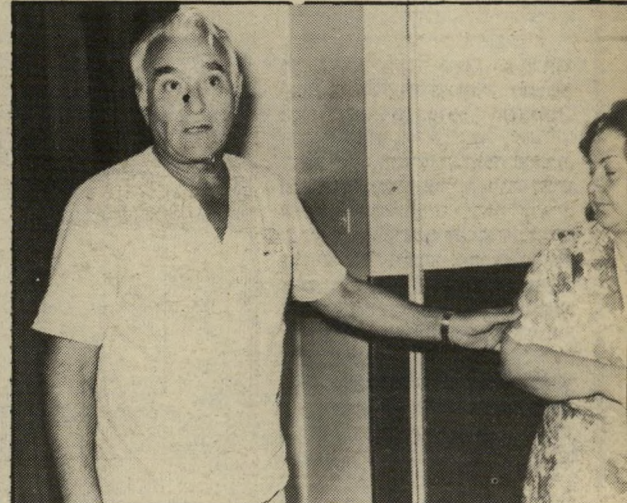
„אני מכיר את בגין כבר 45 שנה. „טיפלתי בו כששכנ בבית־החולים איכילוב. אבל אני טיפלתי בגופו, לא בראשו. ארידור מחזיק אותו כיום בצוואר. הוא מאיים שאם ישלם לרופאים, הכל יתמוטט. זהו איום של ממש, והסקלרוטי הזה, משל, גם הוא לא לצידנו. מה הוא מתפלא אחרי־כך שהרופאים לא בהסדרות?“

בחדר־המיון של בית־החולים איכילוב, ביום הראשון אחרי־החריים, מתרוצץ הפרופסור משה סלובצ'יק. הוא מונה עלידי ועדה־שביתה לאחראי על שלושת בתי־החולים של אזור תל־אביב: איכילוב הדסה והקרייה.“

חריה־מיון של בית־החולים איכילוב כמעט ריק. ביום רגיל מגיעים לחדר־המיון של בית־החולים כ־300 מיקרים. ביום הראשון, אחרי

תורנות בלי סוף ד"ר יורם לביא, מנהל מחלקה פנימית לקת־המיון. את יום עבודתו התחיל ד"ר לביא בשעה 5.30 בבוקר.

ניתוח מוח דחוף פרופסור אלברט ברטל, מנהל המחלקה הנוירוכירורגית, התנדב להיות התורן ביום מרוץ השביתה. הוא ניתח במשך שעות שני ניתוחים דחופים.